

ב"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע: אור הגאולה כבר מתחיל להבקיע!

פירסום ראשון משיחות הקודש של הרבי הריי"צ בה מספר בין השאר אודות הרצון שהיה לו בילדותו להחזיק ב"קליאמקע" של הרבי • חלק ראשון משיחת י"ט כסלו תש"ב

מוגש ע"י הרב ברוך שלום כהן
בעריכת י. בן ברוך

לקבל את האורות והגילויים

אמירת³ "גוט יום טוב" ביי"ט כסלו הוא יסוד מוסד לקבל את האורות והגילויים של חג הגאולה שיומשך עבורנו בני ישראל בכל מרחבי תבל ובכל קצוי ארץ, וגם לכל העולם, כי הכוונה האמיתית הוא הרי שיאיר הגילוי אלקות בכל העולם על ידי בני ישראל.

כדי להבין את כללות הענין יכולים להבין זאת מנוסח הברכות אשר נוסח זה הוקבע בשני חלקים: א) נוסח כללי לכל הברכות: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם." ב) נוסח פרטי (כמו "בורא פרי האדמה", "העץ", "שהכל נהיה בדברו" וכו').

בחלק הראשון של הברכה אומרים "ברוך אתה ה' אלוקינו" קודם "אלוקינו" ואח"כ "מלך העולם", ידוע שהפירוש של אלוקינו הוא כוחנו וחיותנו ("אונזער קראפט און אונזער לעבן"). ואח"כ אומרים "מלך העולם" "העולם קאי על כל שאר הנבראים שבכל העולמות עד עולם הזה, ובכל הסוגים מדבר

תבל. אצלינו² ישנו מנהג ממנהגי חסידי אדמו"ר הזקן שבי"ט כסלו מאחלים "גוט יום טוב" לפני תפילת ערבית ולאחרי תפילת ערבית, וכן בכל משך המעת לעת של י"ט כסלו כאשר חסידים נפגשים בבית הכנסת או ברחוב מאחלים איש לרעהו "גוט יום טוב".

חסידים נוהגים לטבול לפני תפילת שחרית של י"ט כסלו, כי המנהג המקובל מחסידים הראשונים בשם מורנו הבעל שם טוב אשר בערב שבת ערב יום טוב ועד"ז בשבת ויום טוב בבוקר הולכים למקוה. את הטבילה במקוה בשבת בבוקר לפני התפילה החזיקו חסידים הראשונים בתור סגולה לתפילה בהתבוננות והתעוררות של דביקות.

אצל זקני חסידי חב"ד מקובל מחסידים הראשונים של הוד כ"ק רבינו הזקן אשר המנהג של היום טוב של י"ט כסלו הוא יסוד מוסד בהגילויים של שמחת י"ט כסלו אשר הוד כ"ק רבינו הזקן המשיך עם מסירות נפשו על מנהגי חסידי חב"ד.

אמירת "גוט יום טוב"

המנהג¹ אצל בני ישראל הוא אשר בערב יום טוב לפני מעריב מאחל איש לרעהו: "גוט יום טוב", ולאחר תפילת ערבית מאחלים עוד הפעם "גוט יום טוב" – אשר מנהג ישראל תורה הוא, וכמאמר "פוק חזי מאי עמא דברי".

אך יש הפרש בין אמירת "גוט יום טוב" לפני תפילת ערבית לאמירת "גוט יום טוב" לאחר תפילת ערבית. הפרש זה הוא יסוד מיוסד על פי קבלה, כי בכל יום טוב נמשכים האורות והגילויים של אותו החג, ואמירת "גוט יום טוב" לפני תפילת ערבית הוא ההכנה והכלי לקבל את האורות והגילויים של יום טוב זה.

מנהגי החסידים ביי"ט כסלו

היום הוא אצלינו יום טוב, זהו יום טוב אצל חסידי חב"ד בכל קצוי ארץ ומרחבי

חי צומח ודומם, והקב"ה הוא "מלך העולם" שהוא החיות של כל אשר ברא.

וברכה זו נותנת ליהודי את הכח עבור עבודת הבירורים לפעול עליה של כל העניינים הגשמיים שיהיו כלים פנימיים לגילוי אלקות, וזה פועל עליה למעלה מאצילות. באור אין סוף הבלי גבול.

(כ"ק³ אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א סיים): "עס זאָל דערהערן אין אַלעמען" שזה יורגש בכלום, ושתהיה גאולה וגאולה האמיתית שאנו מחכים לה אשר השם יתברך יזכה אותנו בקרוב, אמן.

ניגוני אדמו"ר הזקן

צריך לאסוף את עשרת הניגונים של אדמו"ר הזקן, ולשנן אותם היטב, כדי שיוכלו לגנון אותם בסדר מסודר. והשם יתברך יברך אותנו חסידי חב"ד שנגיש זאת בפנימיות.

(כ"ק³ אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א פנה להמסובים ואמר): אינכם יודעים את כל עשרת הניגונים, תנגנו לפחות את הניגונים שאתם יודעים. אך את הניגון הידוע של הדי בבות אל תנגנו עדיין.

– המסובים ש"י ניגנו את הניגונים של אדמו"ר הזקן שידעו, ובתוכם היה גם הניגון הידוע של "בני היכלא" (המיוחס לרבינו הזקן)⁴ –

תרמ"ו ביאלטא

בי"ט כסלו תרמ"ו היה אבי ביאלטא, עמו היה אז הרב שניאור זלמן סלונים מחברון. – אני הייתי אז בשנה השישית שלי.

בליל י"ט כסלו (הלילה הראשון של י"ט כסלו) ישב אבי ולמד עם הרש"ז סלונים. חסידים כמעט לא היו שם, רק כמה אברכים בני תורה מתושבי המקום, ייתכן שידעו מהחג של י"ט כסלו, אבל לענייני החסידות לא היה להם כל שייכות.

מה שאבי והרש"ז סלונים למדו אז, לא

הבנתי אז, אך בתוך הדברים היו עניינים כאלו שגם אני הבנתי לפי ערכי.

לאחוז ב"קליאמקע" של הרבי

אבי⁵ אמר אז שמי שיאחוז בהידית (הדלת) של הרבי (אדמו"ר הזקן) "דעם רביינס קליאמקע" יהיה לו הצלה, את האופן ההצלה שהוא צריך. אז (בשנת תרמ"ו) דובר אודות הצלה בבריאות הגוף, שגם זו הצלה.

(ואמר כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א):

בשמעי זאת נעניתי ואמרת: גם אני רוצה להחזיק ב"קליאמקע" של הרבי! היכן ה"קליאמקע"? – הייתי אז זריז "שטיפיר", ו"שטיפער" ו"קליאמקע" יש להם שייכות זה לזה.

ויאמר לי אבי: להתפלל את הנוסח של הרבי (אדמו"ר הזקן) בתוך הסידור ללא שגיאות זהו ה"קליאמקע" של הרבי!

את הנוסח של הרבי (אדמו"ר הזקן) התפללתי כבר לפני כן, אך עם שגיאות, הייתי אז חלש מאד בקריאה, התחלתי ללמוד לקרוא מוקדם מאד, אך המלמד שלימד אותי לקרוא לא היה דייקן כל כך, והייתי מתפלל בעל פה (לא מתוך הסידור), ואבי לא היה שבע רצון מזה.

ה"קליאמקע" של הרבי: עבודת התפילה!

לאחר שנים כשהחלו ללמוד את פירוש המילים "דעם רביינס קליאמקע", דובר שהוא גם על ידי שמחזיקים בנוסח התפילה (כפי שכבר דובר על זה כמה פעמים).

– אין הכוונה ל"נוסח התפילה" כפשוטו, כי הלא ידוע שכל אחד צריך להתפלל בנוסח שלו, כי כשם שהמתפלל בנוסח שלנו אין לו

להתפלל בנוסח אחר, כמו כן המתפלל בנוסח אחר עליו להתפלל בנוסח שלו –

אלא הכוונה לעבודת התפילה, צריך להתפלל "דאונען, ניט אָפּ דאָונען". אע"פ שע"פ דיני התורה הוא יצא ידי חובתו ואינו צריך לחזור ולהתפלל, אך מכל מקום זה נקרא "אָפּ געדאָונענט" לא "געדאָונענט".

ישנם רבים הלומדים חסידות ומבינים חסידות, אך זה זמן רב שלא ראו מהי עבודת התפילה! אשר זה (עבודת התפילה) זהו ה"קליאמקע" של הרבי!

אפילו עוור יכול לראות

זא

ישנו מאמר העולם (אודות דברים מסויימים): אפילו עוור יכול לראות את זה! שבאמת אינו מובן הלא הוא עוור, ואיך שייך אצלו ראייה?!

והביאור בזה: ע"ד משל משני בני אדם שהיו נעורים כל הלילה, אחד מהם יכול לראות והשני הוא עוור. וכאשר היום התחיל להבקיע את החושך נרדמו שניהם (כידוע שאז השינה מתגברת ביותר). לאחר מכן כשהתעוררו, הנה זה שיכול לראות, כאשר הוא מקיץ משנתו ורואה שהאיר היום – אז ידוע הוא שהוא נרדם בשעה שאור היום התחיל להבקיע. אך גם העוור כשהוא מקיץ, הרי אף שאינו רואה את אור היום, אך מזה שהוא נרדם בשינה עמוקה – יודע הוא שהוא נרדם בשעה שהאור התחיל להבקיע, ומזה הוא יודע שעכשיו כבר האיר היום. וזהו פירוש האימרה שגם עוור יכול לראות את זה (היינו שידוע את זה בידיעה ברורה כאילו הוא רואה את זה).

אור הגאולה

כבר מתחיל להבקיע!

(כ"ק אדמו"ר [מהוריי"צ] שליט"א סיים): עכשיו אור היום (של הגאולה) כבר